

[Justitsministeren]

slag. For det første det, alle har været inde på, de overordnede intentioner, som vi er enige om, og dér vil jeg selvfølgelig understrege det, jeg sagde i første omgang, og for det andet også de konkrete konsekvenser, en gennemførelse af forslaget vil have her i landet. Vi taler jo alt andet lige om et erhverv, som alene i udenrigsskibsfarten beskæftiger mellem 11.000 og 12.000 mennesker på 500-600 skibe, og hvor vi årligt har en valutaindtjening på ca. 25 mia. kr. Så det er meget store penge, og det er meget store beskæftigelsesmæssige konsekvenser, Socialdemokratiet bringer ind i debatten. Derfor følger jeg mig også sikker på, at man selvfølgelig må have gjort sig overvejelser sammen med fagbevægelsen, inden man har fremsat dette lovforslag.

Fru Pernille Frahm gentog det, vi så mange gange har hørt fra skiftende ordførere fra SF. Fru Pernille Frahm kom også med en bemærkning om, at verden forandrer sig. Det må man sige! Det er få dage siden, at SF's forsvarspolitiske ordfører foreslog, at der skulle sendes Stingermissiler fra Danmark – nu har vi ganske vist ingen Stingermissiler – men at vi skulle bistå med våbeneksport til kurderne. Så man må sige, at verden forandrer sig, også SF's verden, for hvem skulle dog fragte disse missiler ned til kurderne? Det ved jeg ikke. Også det svar blæser i vinden.

Hr. Niels Helveg Petersen havde nogle betragtninger og synspunkter, som jeg helt og fuldt kan dele. Jeg nævnte i mit første indlæg de anstrengelser, som vi udfolder i det internationale samarbejde. Også hr. Kofod-Svendsen var inde på det og havde den mening, at vi fra regeringens side bør have et højt ambitionsniveau både i FN og EF; vi skal gå foran, og det er jeg ganske enig i, og jeg vil meget gerne i det videre udvalgsarbejde uddybe, på hvilke områder og i hvilke fora vi fra dansk side har bragt – og har mulighed for at bringe – disse spørgsmål frem; det vil jeg gerne bidrage med en kortlægning af.

Hr. Frank Jensen nævnte den 8. kriminalpolitiske konference i FN, som jeg deltog i kort tid efter, at vi havde haft debatten her i Folketinget. Det var en stor konference, som omhandlede mange rets- og kriminalpolitiske temaer, og jeg valgte i det danske indlæg under konferencen også at fokusere på dette spørgsmål. Der var ikke andre, der tog temaet op, men her lagde vi altså ud med nogle danske synspunkter,

som jeg følte var i overensstemmelse med de intentioner, som på det tidspunkt var kommet til udtryk fra alle Folketingets partier: at vi må rejse sagen i de relevante fora, og det var præcis det, der skete i denne sammenhæng.

Men det er rigtigt, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på i sit indlæg, at skal dette have virkelig gennemslagskraft, må det vel først og fremmest være i kredsen af de lande, som vi står nærmest, altså de europæiske lande, at noget kan ske, og derefter i den større sammenhæng, altså i FN.

Jeg er tilfreds med forløbet af førstebehandlingen af dette forslag. Jeg får lejlighed til at komme med en række uddybende besvarelser under udvalgsbehandlingen, og det vil jeg gerne bidrage med.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at jeg med god samvittighed og uden problemer ville stemme for forslag, som betød noget for beskæftigelsen på danske skibe, hvis det hjalp noget. Problemstillingen er jo netop, at et indgreb mod våbentransporter på danske skibe ikke vil hjælpe på selve grundproblemet: transport af våben. Men hvis det forholdt sig anderledes, var det jo en anden diskussion.

Jeg synes i øvrigt i forbindelse med Mellemøsten, at det er en trøst – måske en af de få trøsterige ting, der er sket i forbindelse med krisen i Mellemøsten – at nogle af leverandørlandene, ikke mindst Frankrig, men jeg mener også at vide Tjekkoslaviet, har tabt meget store penge på deres leverancer af våben. Og måske kan det hjælpe lidt i fremtiden, hvis leverandørerne ved, at de taber penge. Det er nu som regel nok staterne, der gør det via systemer med eksportkredit, og ikke så meget firmaerne, men det kunne da være, at staterne blev mere tilbageholdende.

Når jeg rejser spørgsmålet om EF og EF's holdning til våbeneksport og spilleregler herfor, er det, fordi dette er virkelig relevant. Nogle af de store eksportører til Mellemøsten er Frankrig, det er også Storbritannien, og det er også Forbundsrepublikken Tyskland. Hr. Frank Jensen fremhævede Vesttyskland i denne diskussion, men sandheden er jo, at Forbundsrepublikken Tyskland har leveret noget af det mest giftige – i egentligste forstand giftige – udstyr, der er leveret til Mellemøsten. Og det